

retninger ere aldeles eensartede, saaledes at en Amtsforvalter i et mindre Embede kan rykke op uden Vanskelighed i et større, hvilket jo ikke er Tilfældet med Embedsmændene i Toldfoget. Sluttelig skal jeg kun tillade mig at bemærke, at ved mit Forslag opnaaes der en Besparelse af 700 Rbd. for Fremtiden, idet jeg kun har foreslaaet, at der skulde anvendes 2900 Rbd. af de til Alderstillaag bestemte 3600 Rbd. Det er vistnok kun en Ubetydelighed; men jeg tilføjer det kun, for at vise, at Statskassen for Fremtiden ikke vil blive betyngtet med større Udgifter end dem, der i selve Lovudkastet ere bestemte.

Blechingberg: Det gaaer uden Tvivl med det almindelige Spørgsmaal om Alderstillaag, som det gaaer med mange almindelige Spørgsmaal, at, naar man skal føre dem ind i Livet, passer en vis Bestemmelse i eet Tilfælde, men passer ikke i et andet (Ja!). Det er ved denne Sags tidligere Foretagelse bemærket fra det ærede Ministeriums Side, at der er meget mindre Anledning til Alderstillaag, hvad angaaer Amtsforvalterne, end med Hensyn til Toldvæsenets Embedsmænd, og jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan Andet end slutte mig til den Anskuelse, der ligger til Grund for de Vædringsforslag, der ere fremsatte af den ærede Landssthingsmand for Bornholm (Krabbe). Jeg skjønner ikke, at der er overveiende Grund for Alderstillaagene i det Forhold; hvorom her er Spørgsmaal. Her er kun Tale om en lidet talrig Embedsclasse, om en Embedsclasse, hvis forskjellige Bestillinger ere af den Natur, at den ene ikke fordrer en overveiende Dygtighed frem for den anden. De Betragtninger og de forskjellige Krav, som Embedernes forskellige Beskaffenhed medfører, de Betragtninger, som kunne komme til Anvendelse i andre Retninger, og som navnlig kunde gjøre sig gjældende i Sagen om Toldvæsenets Embedsmænd, have, synes mig, ikke hjemme med Hensyn til de Embeder, hvorom der er Spørgsmaal i nærværende Sag. Fra Statens Standpunkt er der, saavidt jeg skjønner, ingen Grund for Alderstillaag i dette Forhold; fra Embedsmændenes Standpunkt troer jeg, at der er overveiende Grunde for hellere at anvende en Sum paa at forbedre de mindre gagerede Embeder, end at stille en uvis

Udsigt for enkelte Embedsmænd til at blive de længst levende og derved opnaae større Fordele. Jeg vil endog saa mene, at der er overveiende Grund fra Statens Side til at følge den Retning, som den ærede bornholmste Landssthingsmands Vædringsforslag gaaer ud paa, og det er den Grund, som jeg udhævede ved Sagens forrige Foretagelse, nemlig at jeg anseer det yderst vigtigt ved Embeder af den Beskaffenhed, hvorom her er Tale, hvor betydelige Kasser ere betroede de omhandlede Embedsmænd, da at aflægge dem paa en saadan Maade, at de ikke hjemses af Næringsforger, og at de ikke derved kunne fristes til Ulovligheder. Jeg er jo ganske overbevist om, at Ministeriet deler den Anskuelse, at det er meget vigtigt at tage Forholdsregler imod, at Kasserens Midler komme paa gale Veie; men det er paa den anden Side en Betragtning, som jeg ikke har kunnet frigjøre mig for, at, naar en Embedsmænd sidder med Familie, saa er den Maade, hvorpaa flere af disse Embeder ere betænkte i Lovforslaget, meget tarvelig, og at det saaledes er en Betryggelse fra Statens Standpunkt, naar man anvendte endeel af det Beløb, som er bestemt til Alderstillaag, til at forbedre de mindre godt aslagte Embeders Vilkaar, og derved sikke sig for, at ikke Næringsforger kunne føre Vedkommende i Fristelse.

Hvorvidt den Fordeling, som har fundet Sted i det fremsatte Forslag, i alle Punkter er den heldigste, derom kunne jo Meningerne være forskellige, og, skulde der i den Henseende være Noget at rette, da vil det jo kunne rettes; men den Anskuelse, der ligger til Grund for dette Forslag, maa jeg saaledes erklære mig for.

En anden Side, fra hvilken det ogsaa synes mig, som om dette Forslag har Noget for sig, det er den finantistelle Side. Det er med Føie udhævet, hvor vigtigt det er, ved at bestemme disse Gageforhold, at tage Hensyn til de Byrder, Staten kan bære, og naar med de Forslag, det ærede Udvalg har gjort, sammenstilledes de Besparelser i denne Retning, som det her omhandlede Forslag vilde føre til, saa vilde det ikke endda være saa lidet, der kunde indvindes til Fordeel for Statskassen.

Hvad dernæst angaaer det Forslag, jeg tilligemed en æret Landssthingsmand (Nyholm)